

Bilag 1.

Nogle spørgsmål fra udvalget til forskellige ministre og ministrenes besvarelser.

Spørgsmål:

Hvor mange lønmodtagere med dyrtidsregulering findes inden for overenskomst-områderne?

Svar fra arbejdsministeren:

Det kan oplyses, at antallet af lønmodtagere (arbejdere og funktionærer beskæftigede i erhvervene inkl. offentligt ansatte) kan opgøres til ca. 1,5 mill.

Der findes ingen talmæssige oplysninger, på grundlag af hvilke det kan siges, hvor mange af disse der modtager dyrtidsregulering.

Inden for det af LO omfattede område samt enkelte andre fagforbund uden for LO er i alt organiseret omkring 870.000, der må antages alle at have dyrtidsregulering. Lægges hertil de under hovedorganisationerne for tjenestemænd og funktionærer hørende grupper samt i øvrigt de i stat og kommuner ansatte, fås et tal på 1,1-1,2 mill. Alle disse kan med nogenlunde sikkerhed vides at modtage dyrtidsregulering.

Det er efter foreliggende statistik ikke muligt at afgøre, hvor stor en del af de resterende 0,3-0,4 mill. lønmodtagere der faktisk ikke får dyrtidsregulering. Antagelig er det dog kun den mindste del af dem, især omfattende f. eks. medhjælpere i landbruget samt i øvrigt grupper af personer ansat i små virksomheder.

Spørgsmål:

Kan der gives oplysninger om regeringens 13 punkts program ud over det i „AIC-nyt“s pjece af november 1967 oplyste?

Svar fra handelsministeriet:

13 punkts programmet er også efter devalueringen aktuel politik.

Baggrunden for aktionsprogrammet var den afmatning af produktionen, beskæftigelsen og de erhvervsmæssige investeringer, som har gjort sig gældende i løbet af efteråret 1967. Særlig industriens beskæftigelse har — trods nogen fremgang i produktionen og fornyet vækst i industrieksporten — udvist faldende tendens.

For at vende denne udvikling vil forstærket produktionsfremgang være nødvendig. Aktionsprogrammet tager derfor sigte på at give erhvervslivet bedre mulighed for udnyttelse af det forhåndenværende produktionspotentielt samt udbygge og forbedre dette også med henblik på at skabe mulighed for at udnytte de forventede forbedrede konjunkturforskel for dansk eksport, særlig af industrivarer, som forventes at indtræde i udlandet i løbet af 1968. Aktionsprogrammet har navnlig til formål inden for de bestående institutionelle rammer og på relativt kort sigt at skabe forbedrede muligheder for erhvervenes forsyning med kapital til drift og investering, således at disse bliver i stand til at udnytte de forbedrede eksportmuligheder.

De ændringer, der senere har fundet sted i kronens værdi over for sterling og over for andre valutaer, har yderligere aktualiseret behovet for erhvervenes kapitalforsyning. Devalueringens umiddelbare virkninger giver dansk eksport en forbedret konkurrencemæssig stilling over for leverandører i lande, der ikke har devalueret. Det er af største betydning, at disse fordele udnyttes til en forstærket dansk eksportindsats, således at der gennem forøget produktion og salg skabes et bedre konkurrencemæssigt ståsted til imødegåelse af de omkostningsmæssige virkninger, som devalueringen på længere sigt vil føre med sig. Til et sådant fremstød kræves øget tilførsel til erhvervene af kapital, hvortil kommer, at de forøgede importpriser vil stille øgede krav til erhvervslivets likviditet, efterhånden som de eksisterende varelager udskiftes med indkøb i udlandet.